

नोपधात् थफान्ताद्वा । (२३/३३२४)

निष्ठा इति निवृत्तम् । नकारोपधाद् धातोः थकारान्तात् फकारान्ताच्च ^१परः क्त्वा प्रत्ययः सेड् वा न किद् भवति । ^२ग्रथित्वा, ग्रन्थित्वा । श्रथित्वा, ^३श्रन्थित्वा । गुफित्वा, ^४गुम्फित्वा । नोपधात् इति किम् ? ^५रेफित्वा । ^६गोफित्वा । थफान्तात् इति किम् ? ^७स्रंसित्वा । ध्वंसित्वा ॥

वञ्चिलुञ्च्युतश्च । (२४/३३२५)

वञ्चि लुञ्चि ऋत् इत्येतेभ्यः परः क्त्वा प्रत्ययः सेड् वा न किद् भवति । ^८वञ्चित्वा, वञ्चित्वा । ^९लुञ्चित्वा, लुञ्चित्वा । ऋत्तित्वा, ^{१०}अर्त्तित्वा । ऋतेरीयङ् (३.१.२९/२४२२) आर्धधातुके विकल्पितः (३.१.३१/२३०५) । स यत्र पक्षे नास्ति तत्रेदमुदाहरणम् । सेट् इत्येव । वक्त्वा ॥

तृषिमृषिकृशेः काश्यपस्य । (२५/३३२६)

‘न क्त्वा सेट्’ (१.२.१८/३३२२) इति प्रतिषेधे प्राप्ते कित्त्वं विकल्प्यते । तृषि मृषि कृशि इत्येतेभ्यः परः क्त्वा प्रत्ययः सेट् काश्यपस्याचार्यस्य ^{११}मते वा न किद् भवति । तृषित्वा, तृषित्वा । मृषित्वा, मृषित्वा । कृशित्वा, कृशित्वा । काश्यपग्रहणं पूजार्थम् । वा इत्येव हि वर्तते (म. भा. १.२०१) ॥

रलो व्युपधाद्दलादेः संश्च । (२६/२६१७)

वा इति वर्तते सेट् इति च । उश्च इश्च वी । ^{१२}वी उपधे यस्य स व्युपधः । उकारोपधादिकारोपधाच्च च धातो रलन्ताद्दलादेः परः संश्च क्त्वा च सेटौ वा ^{१३}कितौ भवतः । द्युत्तित्वा, द्योत्तित्वा । ^{१४}दिद्युत्तिषते, दिद्योत्तिषते ^{१५} । लिखित्वा, लेखित्वा । लिलिखिषति, लिलेखिषति । ^{१६}रलः इति किम् ? देवित्वा, दिदेविषति । व्युपधात् इति किम् ? वर्त्तित्वा, विवर्त्तिषते । हलादेः इति किम् ? एषित्वा, ^{१७}एषिषति । सेट् इत्येव । भुक्त्वा, ^{१८}बुभुक्षते ॥

ऊकालोऽञ्जस्वदीर्घप्लुतः । (२७/४)

ऊ इति ^{१९}त्रयाणामयं ‘मात्रिक-द्विमात्रिक-त्रिमात्रिकाणां ^{२०}प्रश्लिष्टनिर्देशः’ (तं.प्रा. १.३१) । ह्रस्वदीर्घप्लुतः इति द्वन्द्वैकवद् ^{२१}भावे पुल्लिङ्गनिर्देशः । ^{२२}उ ऊ ऊ ^{२३}इत्येवंकालो अज् यथाक्रमं ह्रस्वदीर्घप्लुतः इत्येवंसञ्ज्ञो भवति । उकालो ह्रस्वः—दधि । मधु । उकालो दीर्घः—कुमारी । गौरी । ऊकालः प्लुतः—देवदत्त ^{२४}अत्र न्वसि । कालग्रहणं परिमाणार्थम् । दीर्घप्लुतयोः ह्रस्वसञ्ज्ञा मा भूत् । आलूय, प्रलूय, ‘ह्रस्वस्य ^{२५}पिति कृति तुक्’ (६.१.७१/२८५८) इति

1. परतः क. 2. ग्रहीत्वा ग. 3. श्रन्थित्वा नास्ति फ. 4. गुम्फित्वा नास्ति फ. 5. रिफित्वा ब, नास्ति ग.ह. 6. नास्ति अ.क.फ.ग.ह. 7. श्रंसित्वा अ. 8. चित्वा ह. 9. लुञ्चित्वा नास्ति क. 10. अर्त्तित्वा ब. 11. मतेन अ.क.ड.फ.ह. 12. ते उपधे अ.क.ह. इत्येतौ उपधे फ, तौ उपधे ग. 13. न इत्यधिकम् ड. 14. विदिद्युषते ह, विदिद्योतिषते फ. ह. 15. द्युति च व्योः संप्रसारणम् इत्यधिकम् फ. 16. रेलः क. 17. एषिषति क. ह. 18. बभक्षते क. 19. त्रयाणां वर्णानाम् फ, त्रयाणामेक ड, त्रयाणामेक अ. क. ह. 20. प्रश्लिष्टनिर्देशः अ. ब. क, प्रश्लेषः ड, प्रश्लिष्टनिर्देशः क्रियते ग. 21. भावपक्षे फ. 22. उऊऊभ्यः ग. 23. एवंकाला अचः यथाक्रमं ह्रस्व-दीर्घप्लुतसञ्ज्ञा भवन्ति फ. ग. ह, यथाक्रमेण ह. 24. अत्रासि ड.फ.ग, अत्र त्वमसि ह, अत्र वसि ब. 25. पिति कृति तुक् नास्ति ड. फ. ग.